

UZASADNIENIE

Formularz UWŁ	Sygnatura akt	II K 4/20	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, wypełnić część 3–8 formularza			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.1.1.	Sąd Rejonowy w Chorzowie	20 września 1999 roku	II K 593/99
1.1.2.	Sąd Rejonowy w Chorzowie	02 czerwca 2000 roku	II K 1165/98
1.1.3.	Sąd Rejonowy w Chorzowie	19 marca 2001 roku	II K 762/00
1.1.4.	Sąd Rejonowy w Chorzowie	14 lipca 2003 roku	II K 405/03
1.1.5.	Sąd Rejonowy w Chorzowie	26 stycznia 2004 roku	II K 508/03 – wyrok łączny
1.1.6.	Sąd Rejonowy w Chorzowie	20 lutego 2008 roku	II K 134/02
1.1.7.	Sąd Rejonowy w Chorzowie	30 kwietnia 2008 roku	VII K 38/08

1.1.8.	Sąd Rejonowy w Chorzowie	11 stycznia 2010 roku	IX K 185/10
--------	--------------------------	-----------------------	-------------

0.1. Inne fakty			
0.0.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.1.1.	Wyrokiem z dnia 20 września 1999 roku, opisanym wyżej w punkcie 1.1.1 wymierzono skazanemu karę 40 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10,00 zł, za przestępstwo z art. 283 kk w zw. z art. 279 § 1 kk popełnione w nocy z 24 na 25 marca 1999 roku, kara grzywny wykonana – postępowanie zostało zakończone w sprawie w dniu 26 czerwca 2000 roku.	karta karna	k. 27-28
WYROK		w aktach sprawy II K 593/99- k. 41	
1.2.1.2.	Wyrokiem z dnia 02 czerwca 2000 roku, opisanym wyżej w punkcie 1.1.2. wymierzono skazanemu karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz na podstawie art. 33 §2 kk wymierzono karę 20 stawek dziennych grzywny, ustalając	karta karna	k. 27-28

	<p>wysokość jednej stawki na kwotę 10,00 zł, za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk popełnione dnia 05 kwietnia 1998 roku, oddano oskarżonego pod dozór kuratora w okresie próby, na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 05 kwietnia 1998 roku do dnia 06 kwietnia 1998 roku oraz okres tymczasowego aresztowania od dnia 21 lutego 2000 roku do dnia 28 lutego 2000 roku, przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się 2 stawkom dziennym grzywny i uznano grzywnę za wykonaną w całości. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 14 listopada 2002 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności. Wyrok objęty wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 26 stycznia 2004 roku, sygn. akt II K 508/03.</p>		
odpis wyroku	k. 58-59		
1.2.1.3.	<p>Wyrokiem z dnia 19 marca 2001 roku, opisanym wyżej w punkcie 1.1.3. wymierzono skazanemu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej</p>	karta karna	k. 27-28

	<p>wykonania na okres 3 lat próby oraz na podstawie art. 33 §2 kk wymierzono karę 20 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10,00 zł, za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 310 § 2 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione dnia 21 lutego 2000 roku, oddano oskarżonego pod dozór kuratora w okresie próby, na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 21 lutego 2000 roku do dnia 22 lutego 2000 roku i uznano grzywnę za wykonaną w liczbie 4 stawek dziennych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 27 marca 2003 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności. Wyrok objęty wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 26 stycznia 2004 roku, sygn. akt II K 508/03.</p>		
odpis wyroku	k. 58-59		
1.2.1.4.	<p>Wyrokiem z dnia 14 lipca 2003 roku, opisanym wyżej w punkcie 1.1.4. wymierzono skazanemu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 283 kk w zw. z art. 280 § 1 kk i art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełnione w dniu 09 grudnia 2002</p>	karta karna	k. 27-28

POSTANOWIENIE

	roku. Kara pozbawienia wolności wykonana z dniem 27 maja 2005 roku.		
WYROK	w aktach sprawy II K 405/03 - k. 116-117		
	w aktach sprawy II K 405/03 - k. 163		
1.2.1.5.	Wyrokiem łącznym z dnia 26 stycznia 2004 roku, opisanym wyżej w punkcie 1.1.5. połączono skazanemu kary pozbawienia wolności i kary grzywny wymierzone wyrokami opisanymi wyżej w punktach 1.1.2 i 1.1.3 i wymierzono mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 25 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10,00 zł. Postanowieniem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 05 sierpnia 2005 roku, warunkowo przedterminowo zwolniono skazanego z okresem próby do dnia 5 sierpnia 2007 roku.	odpis wyroku	k. 58-59
karta karna	k. 27-28		
opis postanowienia	w aktach sprawy II K 508/03 - k. 38		
1.2.1.6.	Wyrokiem z dnia 20 lutego 2008 roku, opisanym wyżej w punkcie 1.1.6. wymierzono skazanemu jedną karę 1 roku i 3 miesięcy	odpis wyroku	k 60-64

pozbawienia wolności, za ciąg przestępstw z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 279 § 1 kk popełnionych dnia 29 marca 2001 roku oraz dnia 2 maja 2001 roku, wymierzono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 291 § 1 kk popełnione w miesiącu kwietniu 2001 roku, na podstawie art. 33 kk wymierzono karę 30 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10,00 zł, wymierzono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, oddano oskarżonego pod dozór kuratora w okresie próby, orzeczono obowiązek naprawienia szkody. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 11 czerwca 2010 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary łącznej pozbawienia wolności. Kara grzywny wykonana z dniem 07 lutego 2009 roku. Kara łączna pozbawienia wolności wykonywana od dnia 29 grudnia 2019 roku. Sprawa objęta Europejskim Nakazem Aresztowania z dnia 29 września 2014 roku.

karta karna

k. 27-28

POSTANOWIENIE

	w aktach sprawy II K 134/02 - k. 1190		
ENA	w aktach sprawy II K 134/02 - k. 1292-1314		
1.2.1.7.	<p>Wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2008 roku, opisanym wyżej w punkcie 1.1.7. wymierzono skazanemu karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, za przestępstwo z art. 178a § 1 kk popełnione 02 grudnia 2007 roku, orzeczono świadczenie pieniężne, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, zaliczono skazanemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 02 grudnia 2007 roku do dnia 30 kwietnia 2008 roku. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 08 października 2010 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonyj kary pozbawienia wolności, zaliczono skazanemu na poczet kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie w dniu od 02 grudnia 2007 roku do dnia 03 grudnia 2007 roku. Kara dotąd niewykonana. Sprawa</p>	odpis wyroku	k. 36-37

POSTANOWIENIE

	objęta Europejskim Nakazem Aresztowania z dnia 29 września 2014 roku.		
wydruk NOE-SAD	k. 34		
karta karna	k. 27-28		
	w aktach sprawy VII K 30/08 - k. 89		
ENA	w aktach sprawy VII K 30/08 - k. 167-189		
1.2.1.8.	Wyrokiem z dnia 11 stycznia 2010 roku, opisanym wyżej w punkcie 1.1.8. wymierzono skazanemu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz wymierzono na podstawie art. 33 § 1 i 2 kk karę 25 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 25,00 zł, za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione 01 maja 2009 roku, oddano oskarżonego pod dozór kuratora w okresie próby, orzeczono obowiązki naprawienia szkody. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 17 maja 2012 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonyj kary pozbawienia wolności, zaliczono skazanemu na poczet	odpis wyroku	k. 32-33

	<p>kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie w dniu 01 maja 2009 roku. Kara grzywny wykonana z dniem 02 stycznia 2011 roku. Kara dotąd niewykonana. Sprawa objęta Europejskim Nakazem Aresztowania z dnia 29 września 2014 roku.</p>		
wydruk NOE-SAD	k. 34		
karta karna	k. 27-28		
	w aktach sprawy IX K 185/10 - k. 110-111		
ENA	w aktach sprawy IX K 185/10 - k. 166-188		
1.2.1.9.	<p>Skazany obecnie odbywa karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną mu wyrokiem Sądu Rejonowego w Chorzowie o sygn. akt II K 134/02. Skazany jest żonaty. Skazany odbywa obecnie karę w systemie zwykłym, na ten moment nie przejawia zainteresowania zmianą, jednak poddaje się proponowanym formą oddziaływań. Zachowanie skazanego jest oceniane jako dobre i utrzymuje się ono na stałym poziomie. Skazany brał udział w programie profilaktyki alkoholowej, ukończył program dla sprawców przestępstw z art. 178a kk, ponadto brał udział</p>	opinia o skazanym	k. 11-15, 65-70, 72-75

POSTANOWIENIE

	<p>w programie edukacyjno-korekcyjnym dla osób zobowiązanych doświadczeń alimentacyjnych. Skazany krytycznie wypowiada się na temat popełnionego przestępstwa i dotychczasowego sposobu życia. W warunkach penitencjarnych funkcjonuje prawidłowo, nie sprawia problemów natury wychowawczej, przestrzega porządku i dyscypliny, dba o czystość w celi mieszkalnej, jak i swój wygląd zewnętrzny, nie odnotowano sytuacji konfliktowych z udziałem skazanego. Skazany nie deklaruje przynależności do podkultury więziennej. Czas wolny spędza na nauce języka niemieckiego, oglądaniu telewizji, spacerach oraz rozmowach ze współwięźniami. Skazany był jednokrotnie karany dyscyplinarnie, wielokrotnie nagradzany. Skazany od 10 kwietnia 2020 roku został zatrudniony nieodpłatnie jako pracownik gospodarczy, z powierzonych mu obowiązków wywiązuje się właściwie. Utrzymuje kontakt żoną i dziećmi oraz z rodzicami.</p>		
<p><i>o.o.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i></p>			
<p>Lp.</p>	<p>Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>

-----	-----	-----	-----
-------	-------	-------	-------

1.Ocena Dowodów		
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.2.1.1-1.2.1.9.	Dowody wskazane wyżej w zakresie faktów 1.2.1.1-1.2.1.9	<p>Stan faktyczny w sprawie był bezsporny, dowody w swej wymowie były jednoznaczne i nie budziły wątpliwości Sądu. Co istotne – bazowano na dokumentach urzędowych, sporządzonych przez uprawnione do tego organy i podmioty. Dokumenty te nie noszą śladów bezprawnej ingerencji w ich merytoryczną treść ani też w fizyczną strukturę. Trzeba podkreślić, że żadna ze stron wiarygodności tych dokumentów nie kwestionowała. Brak jest jednocześnie potrzeby, aby czynić szersze wywody na temat wiarygodności wymienionych tu dowodów, albowiem art. 424 §1 pkt 1 kpk obliguje Sąd do wskazania w pisemnych motywach wyroku faktów uznanych za udowodnione lub nieudowodnione oraz dowodów, na jakich w tej mierze się Sąd oparł i przyczyn nieuznania dowodów przeciwnych. W piśmiennictwie na gruncie art. 424 kpk podkreśla się bowiem, że przepis art. 424 §1 pkt 1 in fine kpk nie wymaga, aby sąd wykazał, dlaczego na podstawie danego dowodu dokonał ustaleń faktycznych. Wymaga za to, aby uzasadnić, dlaczego sąd nie uznał dowodów przeciwnych. Zachodzi tu bowiem logiczna zależność pomiędzy trafnością ocen przeciwstawnych dowodów. Prawidłowe odrzucenie jednych</p>

		dowodów świadczy o zasadnym przyjęciu innych. Z punktu widzenia tego przepisu istotniejsze jest uzasadnienie powodów odrzucenia dowodów przeciwnych (zob. K. Eichstaedt w: D. Świecki [red.], Kodeks postępowania karnego. Komentarz do zmian 2016, Warszawa 2016 – komentarz do art. 424 kpk, zob. także uzasadnienie wyroku SA we Wrocławiu z dnia 15 października 2015 roku, II AKa 224/15).
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----
<i>1.PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ</i>		
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu
3.1.1.	Sąd Rejonowy w Chorzowie, dnia 20 lutego 2008 roku, sygn. akt II K 134/02	jedna kara 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara 8 miesięcy pozbawienia wolności
3.1.2.	Sąd Rejonowy w Chorzowie, dnia 30 kwietnia 2008 roku, sygn. akt VII K 38/08	kara 1 roku pozbawienia wolności
Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej		

W oparciu o art. 569 §1 kpk i art. 91 §2 kk wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd doszedł do przekonania, że względem skazanego należało orzec karę łączną jako swoiste prawno-karne spięcie wskazanych wyżej 3 kar jednostkowych. Nie budzi tu wątpliwości, że kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 3 miesięcy i 8 miesięcy (wyżej lp. 3.1.1.) oraz 4 miesięcy (wyżej lp. 3.1.2.) jako kary tożsame rodzajowo podlegały łączeniu.

Dokonując oceny prawnej sytuacji skazanego i przystępując do rozważenia warunków do wydania wyroku łącznego w pierw należało rozważyć kwestię natury podstawowej i generalnej. Mianowicie należało rozpatrzyć to, który stan prawny jest właściwy do zastosowania w przedmiotowej sprawie. Na wstępnie należy zauważyć, że wszystkie orzeczone wobec skazanego wyroki zostały wydane przed nowelizacją przepisów dotyczących kary łącznej, która została wprowadzona ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 tej ustawy nowelizującej przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Zaś zgodnie z treścią art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania

kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 - Przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej w art. 38 (tj. Kodeksu karnego), w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Wobec powyższego do orzeczenia wyroku łącznego w sprawie S. B. należało zastosować przepisy dotyczące łączenia kar obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 roku. Art. 19 ust. 1 ustawy nowelizującej z dnia 20 lutego 2015 roku wyraźnie bowiem wskazuje na cesurę co do ustalenia stanu prawnego właściwego dla orzekania, skoro żaden czyn nie został popełniony ani też żadna kara nie została orzeczona po dniu wejścia w życie tej ustawy nowelizującej. A i pamiętać należy, że art. 19 ust. 1 tej nowelizacji stanowi przepis szczególny i przepis późniejszy względem art. 4 §1 kk, a to na zasadzie *lex posteriori specialis derogat legi priori generali*. Podobne zapatrywania prezentuje Sąd Najwyższy (zob. przykładowo postanowienie z dnia 15 marca 2018 roku, IV KK 137/18, postanowienie z dnia 12 marca 2018 roku, II KK 366/17, wyrok z dnia 15 listopada 2017 roku, IV KK 128/17).

Zgodnie z dyspozycją art. 85 kk (w brzmieniu ówczesnym tj. przed dniem 01 lipca 2015 roku), jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok co do któregokolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne

podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Zgodnie z ugruntowanym w judykaturze stanowiskiem, zawarty w tym przepisie zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa, tj. o pierwsze skazanie za przestępstwo należące do grupy czynów nieprzedzielonych żadnym wyrokiem skazującym (uchwała 7 sędziów SN - zasada prawna z dnia 25 lutego 2005 r., sygn. akt I KZP 36/04). Zauważyć trzeba, że łączeniu podlegają kary jednostkowe, a nie kary łączne orzeczone w wyrokach skazujących (jednostkowych).

W konsekwencji wpierw należało rozwiązać karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego w wyroku skazującym opisanym wyżej w punkcie VI części wstępnej wyroku łącznego. Dlatego też orzeczono jak w punkcie 1 komentowanego wyroku łącznego.

W punkcie 2 wyroku łącznego, na podstawie art. 569 §1 kpk i art. 91 §2 kk w miejsce kar jednostkowych – jednej kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonych w wyroku opisanym wyżej w punkcie VI oraz kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej w wyroku opisanym wyżej w punkcie VII wymierzono skazanemu S. B. karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zachodziły warunki do połączenia jedynie tychże kar, gdyż czyny objęte wyrokami opisanymi w punktach

VI i VII zostały przez skazanego popełnione przed wydaniem wyroku w sprawie opisanej wyżej w punkcie VI (zachodzi pomiędzy tymi czynami zbieg realny). Nie zachodził taki zbieg w odniesieniu do przestępstwa przypisanego skazanemu wyrokiem z punktu VIII, albowiem czyn został popełniony po wydaniu wyroku w sprawie opisanej wyżej w punkcie VI i VII.

Również w odniesieniu do przestępstwa przypisanego skazanemu wyrokiem opisanym wyżej w punkcie I nie zachodził zbieg realny. Należy wskazać, że wyrok opisany wyżej w punkcie I został wydany przed popełnieniem przez skazanego czynów przypisanych skazanemu wyrokami opisanymi w punktach VI i VII.

Z kolei kara wymierzona wyrokiem opisanym w punkcie IV części wstępnej wyroku łącznego jest na tyle surowa, że skazany w wypadku połączenia tej kary z karami wymierzonymi mu w wyroku opisanym w punkcie VI części wstępnej wyroku łącznego nie uzyskałby preferencji (tj. faktycznego złagodzenia) w zakresie wymiaru kary łącznej w takim zakresie, w jakim miało to miejsce na skutek wydania komentowanego wyroku łącznego, a i pamiętać trzeba, że skazanemułączono kary podlegające wykonaniu, a więc w zakresie faktycznego pozbawienia wolności tj. kar pozostających do odbycia uzyskał on faktyczną korzyść, której nie doznałby w takim zakresie, gdyby Sąd połączył w wyroku łącznym kary z wyroków opisanych w punktach IV i VI części wstępnej wyroku łącznego. Przyjęte rozwiązanie w punkcie 2 wyroku łącznego jest zatem dla skazanego obecnie korzystniejsze.

W zakresie czynów objętych wyrokami opisanymi wyżej w punktach II i III wyroku zachodziły warunki do wydania wyroku łącznego, co znalazło wyraz w wydanym w dniu 26 stycznia 2004 roku wyroku łącznym Sadu Rejonowego w Chorzowie, sygn. akt II K 508/03, wobec czego postępowanie w tym zakresie należało umorzyć na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk (punkt 4 wyroku) z uwagi na powagę rzeczy osądzonej.

Wobec braku podstaw do objęcia węzłem kary łącznej pozostałych kar wymierzonych pozostałymi wyrokami opisanymi powyżej, na podstawie art. 572 kpk umorzono postępowanie w pozostałym zakresie (punkt 5 wyroku).

Podstawą prawną kary łącznej były przepisy wyżej powołane, albowiem łączeniu podlegały trzy kary pozbawienia wolności, z których jedna z nich została wymierzona za ciąg przestępstw, co uzasadniało powołanie art. 91 § 2 kk. Zgodnie z treścią art. 91 § 2 kk jeżeli sprawca w warunkach określonych w art. 85 popełnia dwa lub więcej ciągów przestępstw określonych w § 1 lub ciąg przestępstw oraz inne przestępstwo, sąd orzeka karę łączną, stosując odpowiednio przepisy tego rozdziału.

1. WYMIAR KARY

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Zgodnie z zasadą wyrażoną w przepisie art. 86 §1 kk podstawą wymiaru kary łącznej są kary

wymierzone z osobna za zbiegające się przestępstwa. Granice kary łącznej określa, z jednej strony, najwyższa z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa, zaś z drugiej, suma kar podlegających łączeniu. Tak w teorii prawa karnego materialnego jak i w praktyce orzeczniczej sądów powszechnych i Sądu Najwyższego ugruntował się pogląd, który Sąd w pełni podziela, że przy orzekaniu kary łącznej w ramach wyroku łącznego uwzględnić należy dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 §1 i 2 kk, albowiem brak w tym względzie jakiegokolwiek ustawowego wyłączenia tychże norm. Zarazem sam sposób skonstruowania granic w jakich daną karę łączną można wymierzyć – art. 86 § 1 kk in principio, wskazuje na to, że Sąd nie może dokonywać powtórnej oceny stopnia społecznej szkodliwości poszczególnych przestępstw przypisanych skazanemu ani też badać kwestii zawinienia, w tym go stopniować. Natomiast w pełni aktualne pozostają dyrektywy wymiaru kary w odniesieniu do szczególnie i ogólnoprewencyjnych celów kary.

Kara łączna 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności jest odzwierciedleniem wyników analizy przedmiotowo - podmiotowego związku zachodzącego pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, za które wymierzono podlegające łączeniu niniejszym wyrokiem kary.

Kara łączna nie służy premiowaniu skazanego, nie służy do obniżania ogólnego wymiaru kar orzeczonych w poszczególnych sprawach. Przeciwnie – kara łączna stanowi instrument racjonalizacji karania, czego w żaden sposób nie można

utożsamiać z celowym i prawnym łagodzeniem odpowiedzialności za popełnione czyny nakierowanym na udzielenie prawno-karnej preferencji skazanemu (faktycznie jednak kara łączna z reguły prowadzi do udzielenia rzeczywistego skrócenia ogólnego wymiaru kar objętych wyrokiem łącznym). Kara łączna przy takim zapatrywaniu stanowi prawnokarny instrument swoistego skwitowania przestępczej działalności skazanego. Kilkukrotna karalność skazanego uzasadniała, aby wymiar kary łącznej nie sprowadzał się do owego łagodzenia odpowiedzialności za ogół wyrządzonego bezprawia. Sąd orzekający podtrzymuje wielokrotnie już prezentowane własne zapatrywania i podziela w tym względzie utrwalone poglądy doktryny i judykatury (zob. stanowisko Sądu Apelacyjnego w Warszawie wyrażone w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 lipca 2000 r., II AKa 171/00 Prokuratura i Prawo z 2001 r., Nr. 2, poz. 21), iż zarówno kara łączna najniższym możliwym wymiarze (tj. odpowiadająca na zasadzie konsumpcji najsurowszej karze jednostkowej podlegającej łączeniu w stanie prawnym po nowelizacji) oraz kara łączna odpowiadająca sumie kar jednostkowych, względnie w maksymalnym przewidzianym wymiarze stanowią rozwiązania skrajne i wyjątkowe. Żaden taki szczególny przypadek w niniejszej sprawie nie zachodził.

Skazanemu połączono kary za przestępstwa przeciwko mieniu (w tym za ciąg poważnych przestępstw kradzieży z włamaniem i usiłowania takiej kradzieży) oraz przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji (za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości).

Pomiędzy poszczególnymi czynami nie zachodzi ścisły związek przedmiotowy i podmiotowy, przestępstwa te skazany popełnił w odstępie kilku lat, w różny sposób i w różnym celu.

W obu przypadkach skazany otrzymał szansę w warunkach probacji, jednakże danej mu możliwości nie wykorzystał i każdorazowo następowało zarządzenie wykonania kar pozbawienia wolności uprzednio warunkowo zawieszonych. Skazany po wydaniu wyroków i zarządzeniu wykonania kar izolacyjnych ukrywał się przed wymiarem sprawiedliwości, nie odbierał korespondencji, a przebywając za granicą uniemożliwił wykonanie tychże kar. Wdrożono nawet wobec niego procedurę Europejskiego Nakazu Aresztowania. Skazanego ujęto jednak nie w tym szczególnym międzynarodowym trybie, lecz został zatrzymany niejako przypadkowo na terenie kraju, co z kolei wyłączało wszelkie ograniczenia w możliwości wydania wyroku łącznego wynikające z prowadzenia tej procedury.

Różnorodność przestępstw, postawa skazanego po wydaniu obu wyroków, mnogość pozostałych skazań nieobjętych wyrokiem łącznym wskazują dobitnie na negatywne nastawienie skazanego do kar mu wymierzonych i konieczności ich wykonania, a przy tym obrazują jego kryminalną przeszłość, która pozytywnej oceny mu nie wystawia. W toku wymiaru kary inaczej tj. surowiej należy ocenić sprawcę karanego wielokrotnie za różne przestępstwa – tak jak skazany, a inaczej tj. łagodniej sprawcę karanego raz lub dotąd niekaranego. Skazany

zaś będąc mężczyzną prawie 41-letnim popełnił wiele przestępstw różnorodnych, co wskazuje na jego demoralizację i brak poszanowania porządku prawnego.

Skazany generalnie pozytywnie zachowuje się w warunkach penitencjarnych, prezentuje właściwe postawy (wyjąwszy jeden przypadek ukarania dyscyplinarnego) – ale można to określić mianem normy i minimum należytego zachowania w zakładzie karnym, gdyż taki jest właśnie obowiązek skazanego. To co poczytać należy mu in plus to podjęcie pracy, a jeśli powiązać to z postawą skazanego w warunkach izolacji to ostrożnie można przyjąć wobec niego umiarkowanie pozytywną prognozę. Rzecz jednak w tym, że jego zachowanie w warunkach penitencjarnych nie może przekreślić negatywnej postawy do momentu osadzenia w zakładzie karnym. Co również wymaga podkreślenia, to okres izolacji skazanego jest relatywnie krótki, bo ledwo kilkumiesięczny.

Elementy obciążające skazanego nadal przeważają w ocenie jego osoby. W niczym tej oceny nie może pomniejszyć okres czasu, jaki upłynął do momentu wydania wyroków jednostkowych do momentu osadzenia w jednostce penitencjarnej. Ta bowiem okoliczność nie była wynikiem niedbałości czy zaniechań Sądu, lecz jest efektem postawy samego skazanego unikającego i uchylającego się od dobrowolnego wykonania wymierzonych mu kar. Zatem upływ czasu między skazaniem a wykonaniem kary nie może prowadzić tu do przesadnego łagodzenia kary łącznej.

Granice kary łącznej wyznaczała w tym wypadku najsurowsza kara – w tym wypadku jedna kara 1 roku i 3 miesiące pozbawienia wolności oraz suma kar podlegających łączeniu – 2 lata i 11 miesięcy pozbawienia wolności (1 rok i 3 miesiące + 8 miesięcy + 1 rok). Dolna granica wymiaru kary łącznej opiera się na tzw. modelu absorpcji, gdzie najsurowsza kara jednostkowa pochłania wszystkie pozostałe. Z kolei górna granica wymiaru kary łącznej opiera się na modelu kumulacji tj. sumy kar jednostkowych. Pomiędzy tymi granicami możliwe jest orzeczenie kary łącznej na zasadzie tzw. asperacji tj. częściowej redukcji ogólnego wymiaru kary łącznej co prowadzi do orzeczenia kary łącznej powyżej dolnej, a poniżej górnej granicy.

Przypadek skazanego nie uzasadniał w żadnym razie wymierzenia mu kary łącznej w dolnych granicach – czy to na zasadzie absorpcji czy też w wymiarze zbliżającym się do absorpcji. Kara łagodniejsza działałaby na skazanego deprymująco i demoralizująco, mógłby on ją poczytać wręcz jako wyraz premiowania własnej negatywnej postawy przestępnej jak i własnego postępowania po wydaniu obu wyroków jednostkowych. Również względy wychowawcze i prewencyjne wymagały, aby skazany wykonał możliwie surową karę łączną odpowiadającą jego sytuacji. Łagodniejsza kara nie zrealizowałaby żadnych celów kary wobec skazanego, a i pamiętać należy, że kara łączna ma spełnić także funkcję represji tj. skazany ma odczuć, że za kilka popełnionych przestępstw stwierdzonych dwoma

<p>wyrokami jednostkowymi musi swoje winy odpokutować i karę w odczuwalnym wymiarze wykonać. Kara orzeczona w dolnych granicach zagrożenia byłaby tu zupełnie niecelowa i nieadekwatna.</p> <p>Jednocześnie jednak skazany nie zasługiwał na karę łączną orzeczoną na zasadzie kumulacji, gdyż należało tu uwzględnić chociażby jego postawę w warunkach izolacyjnych jak i w pewnym ograniczonym zakresie - upływ czasu pomiędzy skazaniami a czasem wyrokowania w niniejszym postępowaniu, co rozluźnia psychiczny związek między popełnionymi przestępstwa a karami.</p> <p>Stąd też orzeczono jak w punkcie 2 wyroku łącznego.</p>		
<p>1. Wymiar Środka karnego</p>		
<p>Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego</p>		
<p>-----</p>		
<p>1. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU łącznym</p>		
<p>Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>3</p>	<p>W punkcie 3 wyroku łącznego wskazano na okres zatrzymania zaliczony na poczet kary łącznej tj.</p>	

	okres wykonanej kary od dnia 29 grudnia 2009 roku do dnia 31 lipca 2020 roku oraz okres zatrzymania od dnia 02 grudnia 2007 roku do dnia 03 grudnia 2007 roku.	
4	W punkcie 4 wyroku łącznego umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie objęcia nim kar wymierzonych skazanemu wyrokami opisanymi w pkt 1.1.2. i 1.1.3., a to wobec zaistnienia przesłanki z art. 17 § 1 pkt 7 kpk (o czym już wyżej Sąd rozważył w punkcie 3 uzasadnienia).	
5	W punkcie 5 wyroku łącznego umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego w pozostałym zakresie, a to wobec niespełnienia przesłanek do orzeczenia kary łącznej (o czym już wyżej Sąd rozważył w punkcie 3 uzasadnienia).	

1.Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6	W punkcie 6 wyroku łącznego przyznano adwokatowi Agnieszce Korusiewicz kwotę 147,60 zł (kwota 120 zł z tytułu stawki bazowej powiększona o 23% VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej skazanemu z urzędu w toku niniejszego postępowania.
7	W punkcie 7 wyroku łącznego skazanego zwolniono z kosztów procesu z uwagi na izolację penitencjarną i wydatkami obciążono Skarb Państwa.

1.PODPIS

Zarządzenia:

1. odnotować – projekt sporządzony przez asystenta
2. odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć obrońcy skazanego
3. kal. z wpływem albo celem uprawomocnienia.

Dnia 10 września 2020 roku